

Et visionært, bæredygtigt Grønland

Af WWF Verdensnaturfonden

December 2014

Det grønlandske potentiale er enormt. Der er store muligheder for at sætte en visionær dagsorden for et bæredygtigt samfund.

Allerede nu kommer 70% af Grønlands elektricitet fra vedvarende energikilder. Vandkraftværker i det vidtstrakte land leverer så meget grøn strøm at grønlænderne med god ret kan være overordentligt stolte og kalde sig blandt verdens førende nationer på området. Samtidig sættes der flere og flere solcelleanlæg op af både Selvstyret og af virksomheder, og der eksperimenteres med elbiler i de større byer. Her betyder et begrænset vejnet med korte distancer at det ikke er uden for rækkevidde at forestille sig at man her kan blive blandt de første der siger farvel til benzindreven transport.

Blandt visionerne fra de politiske partier er opførelsen af endnu flere vandkraftværker og et mål om at Grønland skal være fuldt selvforsynende med grøn energi i 2024. Det er et overordentligt ambitiøst mål. I Danmark mener politikerne at vi skal være fossilfri i 2050. Så det kræver selvfølgelig et stålsat fokus fra de grønlandske politikere at nå dertil. WWF håber de grønlandske politikere lægger fortiden og de kedelige personsager bag sig, visker tavlen ren og formulerer drømmene om et Grønland i fremgang, et bæredygtigt og selvberende Grønland. Med de rette politiske prioriteringer kan man nå målet.

Grønland er med en MSC-certificering af rejefiskeriet og lignende tiltag på andre områder på vej mod et fuldstændigt bæredygtigt fiskeri. (Foto: WWF Verdensnaturfonden)

Hvis man ser på det grønlandske fiskeri, der udgør næsten 90% af den grønlandske eksport, er der her fornuftige bæredygtighedstakter. Det grønlandske rejefiskeri, som er en helt afgørende indtægtskilde og udgør den største del af Grønlands eksport, blev i fjor fremtidssikret med en MSC-certificering der betyder at fiskeriet er bæredygtigt. En lignende proces er nu igangsat for stenbiderfiskeriet, og både politikere og industri har ligeledes ytret ønsker om at det skal ske for fiskeriet efter hellefisk.

Hvis det sker, vil næsten hele Grønlands eksport altså være bæredygtig. Det er der ikke mange andre lande i verden, der vil kunne prale af.

Med et sådant potentiale hviler der også et ansvar på det grønlandske samfund og på de grønlandske politikere. Hvis målet skal nås, kræver det disciplin fra politikerne, så man ikke uddeler kvoter til højre og venstre. Det er det heldigvis også kun et mindretal der vil. For de fleste politikere er enige om at opbygge et bæredygtigt Grønland, der er værd at værne om.

Derfor er det også så vigtigt at den spirende mineindustri i Grønland ikke ødelægger det billede. Det er positivt at man vil udvinde sjældne jordarter der kan bruges i udbygningen af grønne energiløsninger i resten af verden, men minedrift er svært at se som bæredygtig, uanset hvordan man betragter det. Man tager noget fra jorden som ikke er umiddelbart fornybart. Og dermed ikke bæredygtigt. Men Grønland har naturligvis ret til minedrift. Der er brug for økonomisk udvikling i Grønland, og det kan finde sted på en måde der er skånsom. Det kræver bare, at den grønlandske administration og de grønlandske politikere står fast og formulerer en ambitiøs politik der sikrer at minedriften ikke

For at undgå en gentagelse af dårlige erfaringer fra tidligere, nu lukkede grønlandske miner hvor bly, zink og andre miljøforurenende stoffer siver ud og stadig findes i dyr, planter, søer og fjorde, er det nødvendigt at man i Grønland tænker visionært og bæredygtigt. (Foto: WWF Verdensnaturfonden)

ødelægger den natur og det dyreliv som Grønland lever af i dag og baserer sin eksport på. Afgørende er det derfor at miljøarbejdet på mineområdet i Grønland opprioriteres i forhold til situationen i dag. Der er ikke afsat nok ressourcer til gå mineselskaberne efter i kortene, og mineselskaberne selv er ikke villige nok til at fremlægge rapporterne om hvordan deres projekter vil påvirke naturen. Tidligere og nu lukkede grønlandske miner bød desværre ikke på de bedste erfaringer. Her siver bly og zink og andre miljøforurenende stoffer ud fra de forladte mineanlæg og findes stadig i dyr og planter, søer og fjorde i nærheden af de nedlukkede miner.

Det skal man undgå i fremtiden. Man kan ikke ændre på at minerne vil tage noget fra jorden, men man kan sikre at de ikke efterlader problemer for naturen, når den sidste minearbejder har forladt minen. Så når nu Grønland er så visionær på en stribe andre områder – som beskrevet herover eksempelvis grøn energi og bæredygtigt fiskeri – skulle man så ikke også arbejde hårdt for at sikre at Grønlands mineeventyr bliver blandt de mest skånsomme råstofindustrier i verden?

Det tror WWF der er opbakning til i Grønland. For grønlænderne elsker med god ret deres natur, de høje bjerge og dybe fjorde, det unikke dyreliv og de på samme tid sårbare og hårdføre plantearter. Den nye generation af grønlandske politikere har markeret sig som politikere der tænker i bæredygtighed og bekymrer sig om naturen. De har blandt andet kæmpet for at begrænse affald i den grønlandske natur og har flere gange påpeget vigtigheden af at Grønland har et rent miljø og lagt op til en zoneinddeling af Grønland som sikrer at de vigtigste naturområder lades helt i ro.

Det giver grund til optimisme. På naturens og Grønlands vegne.